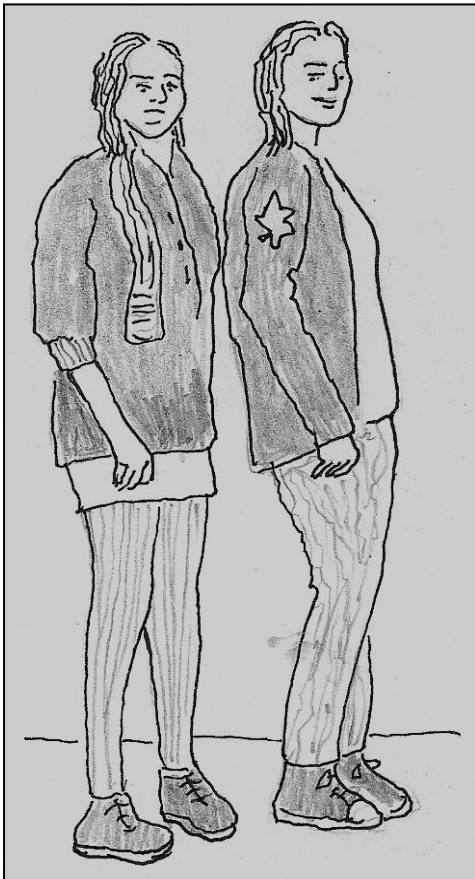

Hur många tusen uppsatser har jag rättat? Och hur många duktiga elever har jag haft i ämnet svenska? Här är ett exempel. Det är mer än tjugo år sedan nedanstående kria skrevs, och jag tar mig friheten att låta "Glimtar"-läsarna ta del av den. Att komprimera tre år till tre blad och ändå skriva ledigt och lättläst. Strongt! (Inge Bäckström)

MINA ÅR PÅ HÖGSTADIET

Jag minns så väl kvällen innan jag skulle börja sjuan. Känslan, eller snarare känslorna, som fanns inom mig var av mycket blandad art. Glädje, rädsla, nervositet och så det som dominerande mest, nämligen nyfikenheten!

Allt var ju så spännande. Nya kompisar, ämnen, lärare och skola. Det mesta var nytt för mig. Det var många frågor och funderingar som jag låg och grubblade på den kvällen. Det visade sig vara roligare än jag trott, och man togs väl om hand från första stund.

Jag minns också mycket väl hur man växte den första tiden! Även om man såg upp till niorna var det något stort med att vara sju. Barnen hemma i byn såg upp till en och hade respekt! Ganska konstigt, för egentligen är det ju bara att man kommer hem senare om dagarna och har läxor att göra. Nog om detta nu.

Man kom snabbt in i rytmen som rådde på högstadiet och allt var bra. Men i mitten av höstterminen började jag vantrivas i skolan. Jag ville byta skola till Sanden i stan, för Harads var ju ett bondställe, tyckte många och jag med dem.

Men det var nog inte bara det som spökade. Jag hade trubbel med min bästa vän. Hon krävde att jag skulle ställa upp för henne men svek själv gång på gång. Allt var på hennes villkor och enligt hennes regler.

Ändå gav jag inte upp. Hennes problem blev mina problem och tog nästan knäcken på mig. Jag kände mig vilsen och rotlös. Bråkade med dem där hemma och var allmänt deprimerad. Som tur var bytte jag aldrig skola och det är jag jätteglad över nu. Problemen lättade i alla fall, och jag kunde se solen bakom molnen igen.

Det blev jullov och jag hade gått igenom min första termin i Harads skola. En termin då jag förändrats och fått många nya erfarenheter.

Vårterminen var lyckad. Nu kände man klassen och alla lärare. Dessutom hade man lärt sig handskas med ansvaret som följt med att börja sjuan. För det var verkligen något som var annorlunda och skilde sig från tidigare läsår.

På högstadiet var det jag som ansvarade för att mina läxor gjordes och att jag kom i rätt tid till rätt lektion. Ingen brydde sig om och tjatade på att jag skulle läsa på till proven. Detta upplevde jag som väldigt jobbigt i början, men när sommarlovet kom, och mitt första skolår i Harads var slut, kunde man handskas även med det.

I åttan var ingenting nytt längre. Förutom ett ämne, hemkunskap. I början avskydde jag verkligen hemkunskap men det rättade till sig det med efter en tid. Jag tycker åttan var jobbig. Läxorna blev fler och mer avancerade och man började känna av betygstressen. Alla lärare predikade om hur dom sätter betyg och det stora samtalsämnet oss elever emellan var just betygen. Skolan hade blivit allvar.

Så hände något den tredje december som fick mig att tänka på annat i flera veckor. Jag skadade fotleden och fick gå på kryckor i flera veckor. Då förstår man hur mycket det är värt att kunna gå. Det var tungt när man fick höra att det gick rykten som sa att jag bara gick på kryckor för att få uppmärksamhet. Man går väl inte på kryckor i veckotal för lite uppmärksamhet?

Betygen till jul var över förväntan. Man jämförde och tittade på varandras betyg, lyckligt ovetande om att betygstressen nästa termin skulle bli mycket värre.

Efter ett skönt jullov återvände vi till skolan utvilade. Redan första dagen kände man pressen om att hålla betygen. Det är jättejobbigt när man nästan har ångest för man tror att man ska sänka betygen.

Jag var i utlandet de två sista veckorna av åttan. Betygen kom på posten veckan efter avslutningen. 4,0 i medelbetyg var lönen för mödan. Jag hade höjt två tiondelar och det var skönt.

Sommarlovet gick fort och snart var det dags för ett nytt läsår. Mitt nionde och sista, men också det roligaste! Med skolresa, och diverse olika intressanta studiebesök, kopplade man bort läxor och skola för ett tag. För läxorna och proven var fler än någonsin. I februari sökte vi in till gymnasiet. Jag sökte fyraårig teknisk linje och har nyligt fått veta att jag kommit in preliminärt. Jätteskönt!

I dag är det den 22 maj och bara tre veckor kvar till examen. De här tre åren har gått så fort! Och det har faktiskt varit roligt större delen av tiden. Men nu är jag trött på skolan. Det ska bli skönt med sommarlov. Men jag tror nog att jag kommer att sakna många kompisar, en del kanske jag aldrig får se mer! Tråkigt.

Det är roligt att sitta och tänka tillbaka på hur jag var i sjuan i jämförelse med nu i nian. Vissa saker vill man helst glömma och andra skrattar man bara åt. Jag har förändrats väldigt mycket – till det bättre får vi hoppas! Nåja, önska mig lycka till – nu ska jag ut i livet!

DISTANSUNDERVISNING – SKOLANS FRAMTID

Av Inga-Lisa Öhrvall, Harads

Ett utvecklingsprojekt för små skolor i glesbygd har startats av jordbruksverket. Nya behörighetsregler för lärare har gjort det svårt för små skolor att ha behöriga lärare i alla ämnen på högstadiet. Det problemet kan lösas med hjälp av distansundervisning via internet i ämnen där skolans lärare saknar behörighet.

Harads skola har genom Edek ansökt och också antagits att delta i projektet, som sträcker sig över tre år. Bodens kommuns näringslivsförvaltning har bidragit med startkapitalet och skolledningen och skolans verksamhetsstyrelse arbetar nu vidare med projektets genomförande.

En undervisningssituation skulle kunna se ut så här.

I stället för texten på skärmen kan en undervisande lärare på någon annan ort i Sverige visas i bild och kommunicera med eleverna i Harads.